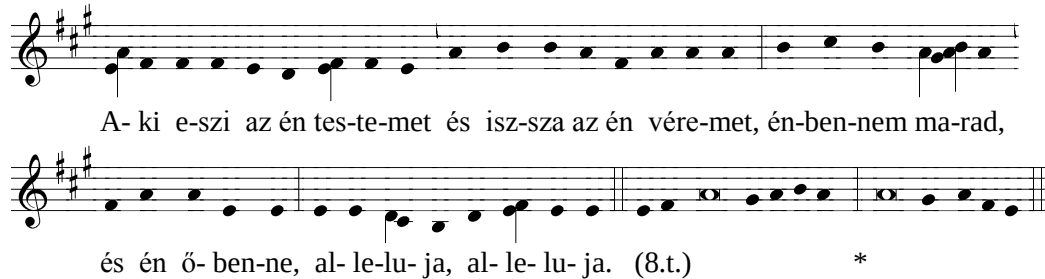

Jobb a te házadban /egy nap, * mint ezer /máshol. Inkább választom, hogy csak küszöbén legyek Istenem /házának, * mintsem hogy a bűnösök hajlékában /lakjam. **Ant.** Nap és védőpajzs az Úr, az /Isten, * kegyelmet és dicsőséget /ád az Úr. Nem vonja meg javait azoktól, kik ártatlanságban /járnak, * Seregek Ura, boldog az az ember, ki benned /bízik. **Ant.**

B / COMMUNIO: D.U. 385 / 2 (160 d) QUI MANDUCAT Jn 6, 56 / 22. zs.

Az áldozás az egyesülés (= communio) szentsége. Az áldozati lakoma, melynek asztalát nem mi, hanem az Úr, a mi jó Pásztorunk teríti meg nekünk, azzal az Istennel egyesít, akinek áldozatunkat bemutatunk. „S vele együtt minden javak hozzám áradnak” - melyeket a zsoltár énekel meg, miközben Öhozzá járulunk.

Az Úr az én pásztorom, nincsen hiányom /semmiben, * zöldellő réteken ád helyet /nékem. Csöndes folyóvizek mellet nevelt föl /engem * felüdítette az én /lelkemet. **Ant.** Az igazság ösvényein vezetett /engem * az ő ne/véért. Ha a halál völgyében járok is, nem félek a /rossztól, * mert te ott vagy /velem. **Ant.** A te vessződ és pásztor/botod * megvigasztal /engem. Asztalt terítesz /nekem * hogy szorongatóim szűgyent /valljanak. **Ant.** Megkented olajjal /fejemet * színültig töltöd /kelyhemet. És a te irgalmasságod kísér /engem * életemnek minden /napján. Hogy az Úr házában /lakjam * időtlen /időig. **Ant.**

D.U. 173

1. Üdvözlégy, ó drágalátos nagy szentség, - hol jelen van istenség és emberség. Kérünk ne hagyd híveidet, - bűnre hajló népeidet, - hanem adjad kegyelmedet, nagy Fölség!
2. Kegyes voltál mennyből alászállani, - szent véredet egy cseppig kiontani. Ó ne essék hát hiába, szenvedésed drága ára, - hanem a mi szegény lelkünk javára.
3. Mindnyájan, kik egyek vagyunk a hitben, - imádunk és áldunk e nagy Szentségben, - mint megváltó Istenünket, - ki táplálja mi lelkünket. Maradj velünk, és üdvözíts bennünket.

D.U. 183

1. Ó, szentséges, ó, kegyelmes, édességes Jézusom! Dicsértessél, tiszteltessél, én megváltó Krisztusom! Szállj be szívem hajlékába, jöjj be lelkem pitvarába, ott nyugodjál, ott lakozzál, soha el se távozzál!
2. Angyaloknak tápláléka, jöjj el e szent Ostyában! Jöjj, kegyelem áradása egy kicsinyke pohárban! Táplálj az Úr szent testével, itass omló dús vérével, engedj mindig nála lennem, ő maradjon én bennem!

ZÁRÓÉNEK: D.U 201

1. Szeretlek, szép Jézus, mert fölötté jó vagy, minden szeretetre bizony te méltó vagy, jó voltod s irgalmad a bűnöshöz mily nagy! Te gyarló szolgádat engemet el ne hagyj!
2. Erős kezeiddel ültess jó palántát, szívedből szívembe kegyelem virágát, tégy, Uram, nemessé oltsd be szívem ágát, hogy hozzon az égből jó gyümölcsöt, drágát!

ÉVKÖZI 20. VASÁRNAP

Szent János írja a Megváltóról: *A tulajdonába jött és övéi nem fogadták be* (Jn 1,11). Manapság is szomorúan tapasztaljuk, hogy sok a közömbös, a hitetlenkedő ember, aki elutasítja Jézus evangéliumát. Pedig az ő tanítása ad fényt és igazi értelmet életünknek. Az életnek akkor van csak igazán értelme, ha okosan használjuk fel. Isten annyira szerette az embert, hogy a Bölcsességet, az Igazságot, a Világosságot – Fiát – küldte el hozzánk. Az él bölcsen, aki Krisztusban él.

Istenünk, te mennyei kincseket készítettél azoknak, akik szeretnek téged. Adj szívünkbe irántad buzgó szeretetet, hogy mindenben és mindennél jobban szeressünk, és elnyerjük ígéreteidet, amelyek minden vágyunkat felülmúlják. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

SENTÍRÁSI SZAKASZOK

A Év Iz 56,1-6 / Róm 11, 13-15,29-32 / Mt 15, 21-28 // B Év Péld 9, 1-6 / Ef 5, 15-20 / Jn 6, 51-58
C Év Jer 38, 4-6, 8-10 / Zsid 12, 1-4 / Lk 12, 49-53

GYÚJTÓÉNEK: D.U. 145

1. Bemegyek szent templomodba Uram, szent oltárodhoz, - az aranyos oszlopok közt - a királyi trónushoz. Színed előtt leborulok, - szegény bűnös, elnémulok, - tömjénfüstnek illatával - néked, Uram, áldozok.
2. Hogy szívembe fölgerjedjen az isteni szeretet, - piros véred harmatával - öntözd gyarló szívemet. Add, hogy lelkem tiszta legyen, - soha többé ne vétkezzen, - választottak seregébe, - engedd, hogy fölvétessem.
3. Bölcs Salamon kötemplomot épített az Istennek, - hogy ott legyen lakóhelye - a Szövetség-szekerénynek. Elkeríté kárpitokkal, aranyozott szép láncokkal, - kerubínok ékesíték - kiterjesztett szárnyakkal.
4. Hát én, szegény, bűnös ember, mit építsek nevednek? Szívem-lelkem följánlom az isteni Fölségnek: - szenteld ékes templomoddá, Szentléleknek hajlékává, - rendeld földi Egyházadban engedelmes szolgálóddá!

INTROITUS: D.U. 390 (146b) PROTECTOR NOSTER 83.zs. 10-11.2.3.4.5.12.

Jó nekünk itt lennünk, itt laknunk Urunk Egyházában, a templomban. A mennyei Atya jóindulattal néz le ránk, mert az ő Fölkentjének, Krisztusnak arca ragyog fölöttünk, s az Atya mibennünk saját, egyszülött Fiát látja. Minden szentmise Krisztusnak és az Egyháznak egységét erősíti, s az Egyház bátran elmondhatja: „Élek ugyan, de már nem is én, hanem Krisztus él bennem” (Gal 2, 20)

Mily kedvesek a Te hajlékaid, Seregeknek Ura! * kívánczik és sóvárog az én lelkem az Úr csarnokai /után. Mert a madár házat talál magának, † s a gerlice is fészket, hová fiait helyezze, * oltáraidnál, Seregek Ura, én Királyom, és én /Istenem! **Ant.** Boldogok, akik a te házadban laknak, Uram, * örökkön örökké dicsérhetnek /téged. Nap és védőpajzs az Úr, az Isten, * kegyelmet és dicsőséget /ád az Úr. **Ant.** Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek /Istennek. Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké. / Ámen. **Ant.**

GLORIA: D.U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarató embereknek. Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk néked nagy dicsőségedért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbán ülsz, irgalmazz nekünk. Mert egyedül te vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Föltség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D.U. 390 / 1 *BONUM EST CONFIDERE* 117. zs. 6. 8-9

Az Egyháznak és a keresztényeknek ügye a világ szemében sokszor „vesztett ügy”. De mi így éneklünk: *Velem az Úr azért nem félek...*

R.) Velem az Úr, azért nem félek: * mit árthatna nékem az ember?

V. 1) Jobb az Úrban bizalmat tartani, * mint az emberben bi/zakodni.

Mit árthatna nékem...

V. 2) Jobb az Úrban bizalmat tartani, * mint a fejedelmekben bi/zakodni.

Mit árthatna nékem... Velem az Úr...

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Magasztaljanak téged a népek Istenünk, *

magasztaljanak az összes nemzetek. 66. zs. 4. v.

B Ízleljétek és lássátok, * milyen édes az Úr! 33. zs. 9a.v.

C Uram, irgalmadban ments meg engem, * Uram, siess segítségemre. 39.zs. 14.v.

ALLELUIA: VENITE, EXULTEMUS 94. zs. 1-2

V. 1. Jöjjetek örvendezzünk az Úrnak, * vigadjunk a mi szabadító Istenünknek!

V. 2. Járuljunk az ő színe elé hálaadással, * és zsoltárok dicséretével vigadjunk néki.

A Jézus mondja: † Én vagyok az út, az igazság és az élet, * senki sem jut Atyámhoz, csak általam. Jn 14,23

B Jézus mondja: † Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, * az énbenem marad és én öbenne. Jn 6, 56

C Jézus mondja: † Juhaim hallgatnak szavamra, * ismerem őket és nyomomban járnak. Jn 10,27

CREDO

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbán; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

OFFERTORIUM: G. H. 347 *IMMITTET ANGELUS DOMINI* 33.zs. 8. 9. 2-4. 6-7

„Az offertórium megkapó képet nyújt: a keresztények serege királyuk (az oltár) köré gyülekezik, az angyalok serege védőgátat alkot körülöttük, miközben ők az oltárról erősítik magukat a küzdelemre.” (Pius Parsch)

Ott táborozik az Úr angyala az istenfélők körül, - és megszabadítja őket, +

R.) Ízleljé/tek, és lássátok, * hogy milyen é/des az Úr!

V.1) Áldom én az Urat min/den időben, † az ő dicsérete mindenkor aj/kamón. **R.)**

V. 2) Az Úrban dicsekszik az én lelkem, - hallják meg ezt a szelídek és vi/gadjanak, † magasztaljátok az Urat énvelem, - és dicsőítsük mind együtt az /ő nevét! **R.)**

V. 3) Járuljatok hozzá, és megvilágosultok, + és a ti orcátok meg /nem szégyenül. †
e szegény is kiáltott, és az Úr meghallgatta őt, -
és minden háborúságából megmentet/te őt. **R.)**

COMMUNIO: D.U. 390/ 2 *PRIMUM QUÆRITE* Mt 6, 33. / 36. zs.

A szentáldozás magát az Istent nyújtja nekünk, s benne minden megadatik.

E-lő-ször ke-res-sé-tek az Is-ten or-szá-gát s minden hozzá adatik nektek,

mond-ja az Úr Krisz-tus. (1.t.) † *

(Az Úr maga a jóság: * teljes a szabadulás nála. 128. zs. 7.)

Ne irigykedjél a gonosz/tevőkre, * és ne háborogj a hamisságot cselekvők /miatt!

Bízzál az Úrban, és a jót /cselekedd, * és lakni fogsz a földön, és gazdagságával /betelsz. **Ant.**

Jobb az igaznak a /kevés, * mint nagy gazdagsága a bűn/ősöknek. Ismeri az Úr az ártatlanok

/napjait, * és örökségük mindörökre /megmarad. **Ant.** Meg nem szégyenülnek a gonosz /időben,

* az éhínség napján is jól/aktnak. Az Úr szilárdá teszi az ember /lépteit, * és annak útjában kedvét /leli. **Ant.** Fordulj el a rossztól és a jót /cselekedd, * és megmaradsz örökön /örökre.

Mert az Úr szereti az í/téletet, * és el nem hagyja az ő /szentjeit. **Ant.** Örökre megbűnhődnek a

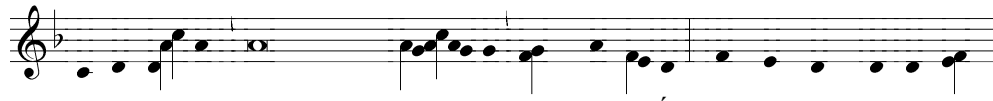
/gonoszok, * az istentelenek nemzetsége /elvész. Az igazak pedig öröklík majd a /földet, * és

lakni fogják örökön /örökre. **Ant.** Várjad az Urat, és őrizd meg az ő útját, † és felmagasztal

téged, hogy örököl veszed a /földet, * meglátod, mikor elvesznek a /bűnösök. **Ant.**

A / COMMUNIO: D.U. 136 c *DOMUS MEA* Mt 21,13 / 83. zs.

A templom atyai ház, ahol bármit kérhetünk. De elsősorban Őt magát kell kérnünk, s lám, a szentáldozásban már meg is kapjuk Őt, hogy napunk és védőpajzsunk legyen, sokféle javak osztogatója, bizalmunk forrása.

Az én há-zam imádságnak há - za, mond-ja az Úr, Ben-ne mind-az, ki kér,

kap-ni fog: ki ke-res ta -lál, s a zör-ge-tő-nek meg-nyit-nak. (1.t.) *